

Běloocí Čudové a destruktivní síla nadávek

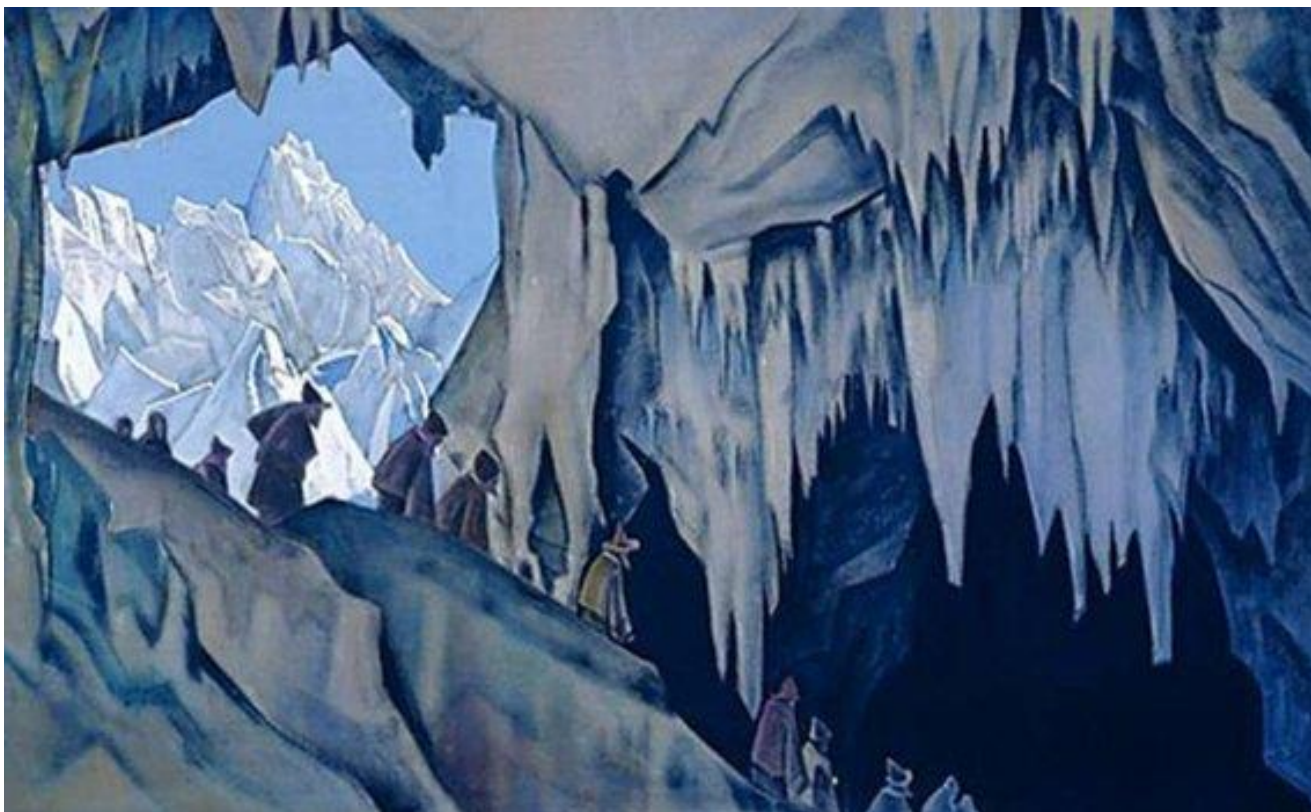
Existuje mnoho legend a pověstí o podivném národě Čudů. V jedněch se jim říká čarodějové, v jiných trpaslíci, kteří odešli žít do podzemí. Vědci jim často přisuzují, že byli údajně předchůdci ugrofinských národů. Samotné ugrofinské národy však ve svých legendách považují Čudy za cizince...

Kdo ve skutečnosti byli a kam se poděli tyto kmeny „bělookých Čudů“?

Existuje také mnoho hypotéz o původu ruského klení - nadávání? A co když jeho původ pochází od Čudů? Informace o tomto tématu přišly prostřednictvím vědomého snění, takže si nečiní nárok na vědeckost, a věřit či nevěřit je osobní záležitost každého.

...Slunce už vyšlo. Růžovým světlem ozařovalo rezavé skály, které se tyčily nad klidnou vodní hladinou. Hnědý podzimní les pokrýval okolní hory teplou medvědí kůží.

Hle, na jedné ze skal na druhé straně řeky se však objevila podivná prasklina. Ostře obkreslovala obrovský kámen, jako by to vůbec nebyl kámen, ale obrovské kamenné dveře do neznámého světa... Po vodě se plížila vtíravá mlha, a tyto dveře... se otevřely. Zpoza dveří se vynořilo několik malých človíčků v huňatých kabátech a vysokých čepicích a horečně začali nabírat vodu, nebo něco jiného na břehu. Vypadalo to, jako by tloukli vodu v obrovském kamenném hmoždíři, který se podivně objevil na hladině jezera. Měli velmi naspěch a poměrně rychle zase zmizeli za tajemnými kamennými dveřmi. Když se mlha rozplynula, dveře se opět proměnily v podivnou trhlinu a kamenný hmoždíř zmizel beze stopy.

Znovu svítí laskavé sluníčko, znovu šumí ponurý les a zurčí tiché vody. Ale hle, sluneční paprsek rozštěpil jeden z vrcholků, který zachytil jeho světlo, a zrodila se duha. Na zemi padl podivný stín. A vida, už to není stín hory... nýbrž stín obrovské ženské postavy. A tady je...

Poloprůsvitná postava ženy se sklonila nad vodou a les... jí sahal po pás. Vzorované vyššívané šaty, těsné šňůry perel, starobylá pokrývka hlavy a zářivé ohromné oči... Usmála se.

„*Neboj se,*“ promluvil najednou jemný hlas v mém nitru. Ale to mluvila ona. „*Už jsme se setkali. Říkají mi Zlatogorka. Kdysi jsem ti vyprávěla, že jsem v dávných dobách přišla do oblastí země Sva, u vás nazývané Hyperboreou, a pak jsem přišla do Daarie veliké - vaší pravlasti sibiřské. Říkala jsem, že mému otci říkali Svjatogor a že pocházíme z rasy obrů, z rasy Asurů, kteří přišli ještě ze země (planety) vám známé jako Faeton, a žili jsme nejprve v zemích Lemurie, odkud pocházela moje matka, a poté jsme přišli do země Sva neboli Oriany, kterou vybudovali bratři mého otce - Asurové (viz témata: Zlatá Baba - bohyně Severu aneb tajemství Permu Velikého a slovanské pravlasti; Asurové - rasa obrů - stavitelů Hyperboreje).*

Bylo to dávno, všechno zarostlo mechem času... A časy Oriany, mé země, kterou později vaši předkové začali nazývat zemí Sva a kterou ještě později Atlantáné - příchozí - začali nazývat Boreou. A časy Daarie, dávné sestry Boreje, která kdysi zabírala celou vaši Sibiř. V těch dávných dobách jsem se svým manželem Tarchem a jeho sestrou Tarou žila v zemi daarijské, zemi vašich prapředků, kteří utíkali před zimou, jež napadla Boreu, před velkou válkou s Atlantány a před posunem Země (viz další témata). Mnoho lidí tenkrát žilo v zemi Daarie. Mnozí z nich byli vašimi předky, předky Slovenů a Sklavinů, Venedů a Skyvičů (Skythů). A mnozí lidé tenkrát přišli z východu ze země Mu, která hynula, zaplavená vodami, po stejné válce Boreje a Atlantidy a potopě světa. A lidé různých ras se mísili. A tak se Skyviči rozdělili na rody bílých Skyvičů a žlutých Skyvičů, které byly promíchány s uprchlíky ze země země Mu. A tak vznikli předkové národů země, které žijí ve vašich dnech, jak vás Slovanů, tak Turkutů - potomků žlutých Skyvičů... Ale o tom už ti vyprávěli... Dnes budu vyprávět svůj skaz o jiném národě. A tento národ už téměř celý odešel do jiného světa, ale tehdy v Daarii žil bok po boku s námi. Žil tiše ve svých lesích.

Ne, nezanikl. Jen existuje množství světů paralelních k tomu vašemu, pouze se liší svými vibracemi. Existují světy vyšších dimenzí, kde žijí učitelé, kde existuje Bělovodí nebo Irij. Této zemi potomci země Mu na Východě říkají Šambala. Existují černé světy démonů a přízraků Navi. A existuje svět blízký tomu vašemu, mezi třetí a čtvrtou dimenzí vibrací éteru neboli světových vod, z nichž existuje vše.

Ten svět je blízko, ale pro vás je neviditelný, stejně jako obyvatelé onoho světa nevidí vás. Do onoho světa se lze dostat magií a otevřením brány (portálu), když to počasí dovolí, když je nad vodou mlha, když rudé slunce odměřuje den a noc na polovinu. A na místech vzdálených od hlučných měst jako zde na Urale nebo na

hřebenech Altaje, v dalekých soutěškách - tibetských a ještě na několika dalších místech, místech síly, jak vy říkáte, která stála a stojí v zemi daarijské, a nyní ve vaší ruské zemi. A na Severu stojí, a na Západě, a na Východě... A do toho světa vedou skály a neprostupné hory nebo kamenné labyrinty, a sejdy, stojící a ležící kameny.

Do tohoto světa je však možné projít pouze máje znalosti, a nejen to. Vždyť dokonce znaje, jak projít - lze propadnout do jiného světa k černým přízrakům, neovládnuv svou mysl. Nespravedlivý hněv, zrozený z pýchy, nečistých, závistivých myšlenek a přehnaných tužeb okamžitě strhne do světa přízraků každého, kdo začne používat magii a otevírat brány (portály), aniž by své pocity podřídil mysli.

Ti, kteří zůstali věrní svým pocitům hněvu a závisti, spadli do jiného světa - mnohem nižšího než tento, na hranici světa démonů...

...Takže, ten národ čudský kdysi přišel na matičku Zemi branou otevřenou v horách Altaje. Přišli ze vzdálené země (planety), kde jako slunce září jiná hvězda. Ale brána tam je taková, že ji lze projít, aniž by se stavěly kosmické lodě, vy takovému přemístění říkáte teleportace.

Ti lidé byli podivní, vždyť ani nevěděli, proč sem přišli. Prostě šli - šli, až propadli portálem. A tak se ocitli tady.

Usadili se v hornatých a zalesněných oblastech. Vybuodovali si tam svá sídla a začali rýt zemi.

Žili tu dlouho, s lidmi se nehádali, a my jsme neměli důvod s nimi bojovat. Tak žili v rozlehlých prostorách starobylé země Daaria.

Tito lidé byli malí, přibližně do pasu lidem vaší doby. Světlovasí trpaslíci neměli žádnou fyzickou sílu. Byli však silní v magii a kovářství.

Vždyť ne nadarmo ryli zemi při hledání různých kovů. A pak je získávali z rudy a slévali do různých slitin.

Vaši předkové nazvali tento národ Čudy bělookými. Jejich oči byly tak světle šedé, že se zdály být bílé. Nu a Čudy proto, poněvadž byli podivní, neústupní, do svých tajemství nikoho nepouštěli a všude a ve všem používali magii. Naučili se pronikat do sousedních světů a mizet z tohoto světa před očima toho, s kým se nechtěli bavit. Někdy však také dokázali sesílat kletby na ty, kdo zasahovali do jejich teritoria a vědění.

Vždyť magie je jen nástroj, ale její použití k dobru či zlu je věcí člověka. A tak byli mezi lidem tohoto národa mágové hodní, ale byli také zlí.

Proto se vaši předkové snažili tyto zachmuřené lidičky nechat na pokoji. Ano, i samotní podivíni nechtěli s nikým komunikovat a zoufale střežili své lesy před cizími svou magií. A běda tomu, kdo se náhodou zatoulal do čudského houští, vždyť každý keř v něm nesl kletbu pro cizince.

A jejich magie prokletí ovlivňovala celou rodinu od malých až po velké, což byla její temná stránka. Proto byl čudský lid ve svých vibracích šedý, nikoliv světlý, ale protože jako první neútočil, nespadal ani do temných.

Magická zaklínadla Čudů ovlivňovala reprodukční orgány a vedla k neplodnosti a nemocem. Čudové často vykřikovali tato zaklínadla na ty, kteří podle jejich názoru usilovali o jejich území. A měla strašlivou ničivou sílu.

Vaši předkové ta strašná slova slyšeli nejednou a pamatovali si je, ale vyslovit je jen tak byl velký zákaz uložený volchvy.

Předkové poznali veškerou sílu těchto strašlivých slov v bitvách-řežích. Od té doby se tato slova stala nadávkami. Ostatně tak se v dávných dobách nazývaly bitvy (braň - znamená jak bitva, tak nadávky). A tato slova se mohla vyslovovat jen na bitevním poli a jen ve vztahu k nepřítelům, a to ne ke všem, ale k těm, kteří odvlékali ženy do zajetí, kteří se dopouštěli násilí, kteří zabíjeli malé děti před očima jejich matek. Pouze na takové vyvrhele se vztahovaly nadávky. Dotýkaly se totiž celé rodiny zvrhlíka a jeho matky, která porodila a vychovala divokou bestii, nikoliv člověka. Proto se těmto nadávkám začalo říkat vulgární slova.

A bylo přísně zakázáno je vyslovovat mimo bojiště, a tím spíše mezi vlastními příbuznými. Znamenalo to totiž, že pokud někdo tato slova pronese mezi svými lidmi, zničí svůj vlastní rod, stane se nepřítelem svého rodu, zrádcem, bratrovrahem. A nic na světě nebylo strašnějšího než toto...

Tak se do vaší ruské řeči dostaly vulgární slova, od čudských čarodějů.

Dlouhou dobu žili Čudové v tomto světě. Ale přibývalo chladné počasí, a Daaria zamrzala kvůli velké zimě, která nastala vinou černého ohně, jímž byla města Daarie zničena ve velké bitvě s nepřáteli - příchozími Anunnaki ze země Nifilim, která stojí poblíž hvězdy Nibiru.

Čudové se pouze skrývali ve svých lesích a odmítali bojovat na straně světla. Jejich magie však mohla pomoci v boji proti zlu...

Je však třeba říci, že ani Anunnaki je nedokázali naverbovat, řečeno vašimi slovy.

Po velkých bitvách Anunnaki naši zemi opustili, ale tu zmrazila věčná zima, která se stala zosobněním smrti neboli Mary. Právě od té doby je Zima - smrt. Ale ne všechny zimy jsou takové, ale jen ty s jedovatým sněhem a prudkými větry, které svítí do tmy.

Tehdy vaši předkové a předkové Turkutů odešli do různých zemí. Daaria se vyprázdnila a začala zarůstat v obrovskou tajgu. V měsících tání, kterým se dříve říkalo léto, začaly růst mohutné stromy, ale jejich život nebyl dlouhý. Padaly v neprostupných polomech...

Vaši předkové odešli na západ do Biarmie - země poblíž města Barmy, kde nyní stojí Perm. Ale i tam je začaly sužovat prudké větry a smrtící sněh. A tenkrát začali budovat podzemní města. Postupně však stejně všechno začalo chátrat.

Vždyť po katastrofě se svět změnil. Snížil své vibrace a ztěžkl. A učitelé borejší a daarijští se ocitli mimo něj, ve vyšším světě, kterému říkáte Bělovodí či Šambala. A my jsme se odtud nemohli znovu dostat do světa lidí, kteří nedokázali vzestoupit. A nepodařilo se jim to, poněvadž nedokázali zkrotit svou mysl a emoce ničení, ne všichni dokázali projevovat vůči nepřátelům jen spravedlivý hněv, ne všichni to dokázali dělat nestranně, oddělit se od událostí, ne všichni se dokázali stát nástrojem spravedlnosti, ale sklouzli k osobní pomstě. Proto i zůstali ve vašem trojrozměrném světě.

A mnoho lidí v něm zůstalo přežívat uprostřed věčné zimy. A my, vaši učitelé, jsme nyní mohli mluvit jen prostřednictvím těch, kteří dokázali slyšet. Takové slyšící u vás nazývali volchvy a šamany - u potomků žlutých Skyvičů - dávných Turkutů a sibiřských kmenů, jež vznikly spojením různých kmenů.

Tehdy si i Čudové uvědomili, že včas nepřišli se svými kouzly na pomoc. Ale bylo už pozdě...

Samotářští Čudové začali vycházet ze svých úkrytů a částečně se mísili se zbývajícími lidmi. Přežití donutilo kmeny ke sjednocení. Tak se zrodily různé kmeny, později přezdívané Ugrové. A jejich země se nazývala Jugra. Ještě později se smísili s Finy a stali se vašimi ugrofinskými národy.

Ne všichni Čudové se však smísili s vašimi předky daarijskými a předky turkuskými. Obzvláště mocní mágové nadále střežili své rody v lesích a zaklínali je vulgárními zaklínadly.

Ale čas plynul. Kmeny a národy se prolínaly. A do těchto krajin dorazili divoši, kteří pronikli portálem z nižších světů otevřeným katastrofou. Bylo to v oblasti vaší pouště Gobi. Odtud se vyvalily hordy nelítostných divochů, zrcadlených velkými zrcadly Kailásu, když se Anunnakiům podařilo pohnout jeho krystalem (viz další témata). A zrcadlily se od kmenů, které v těch končinách již žily. Hordy nových lidí se tedy nelišily vzhledem, ale pouze svou krutostí.

Osídlili téměř celou Asii, vytvořivše divokou Tartárii, nebo spíše jen step se zbytky přežívajících starobyklých kmenů, podmaněných i nepodmaněných divochy na bývalých územích Daarie (viz téma: Odkud se vzala Tartárie).

Postupně přicházeli divoši i na čudské území. Neznali moc čudské magie, a navzdory kouzlům vypalovali jejich osady. Trest zaklínadel samozřejmě kosil rody dobyvatelů, ale nezastavil je. Vždyť jejich poražené rody nahradily nové, nově vyvržené portálem...

Tehdy se Čudové stali bezmocnými cokoli udělat a rozhodli se odejít, stejně jako my, do jiného světa. Nepochopili však, že my jsme odtud neodešli pomocí magie, a už vůbec jsme nehodlali odejít, zanechavše tu své děti. Byli jsme sem prostě vyvrženi, poněvadž svět se stal velmi těžkým. Takové jsou fyzikální zákony a my jsme je nemohli ovlivnit, ledaže přijít, inkarnující se do lidského těla... ale přišedše tímto způsobem, všechno jsme zapomněli a ztratili svou sílu a možnosti, a jenom jsme lidi máloco naučili.

Pak se shromáždili čudští čarodějové a otevřeli portál do mezisvěta a vypravili tam svůj národ. Tentokrát to však nebyla kouzla vulgární, ale jiná, která si vzali s sebou...

Když však každý prošel portálem, dostal se do svého vlastního světa, který odpovídal jeho duchovním vibracím. Proto jen velmi málo Čudů přešlo do světa nad tím vaším, pouze jedinci. Většina šla do dimenze pod tou vaší, na hranici se světem démonů. Tam také žijí dodnes. Do světů nad tím vaším odešli pouze světlí mágové a ti Čudové, kteří nikdy nepoužili svou magii na nevinné a kteří drželi své destruktivní city na uzdě. Ti, kteří nerozlišovali viníky a proklínali magií každého, kteří nenáviděli všechny cizince bez rozdílu, dokonce i ty, kteří nabízeli přátelství a pomoc - zradili - odešli do nízkého světa, o kterém jsem se právě zmínila.

Takto se čudský národ rozdělil na světlé a temné z masy šedé. Někdy přicházejí do našeho světa, aby zde vykonali svou práci... Někdy totiž lze něco změnit tam jen tím, že se to změní tady a naopak. Tuto vědu Čudové znali odjakživa a používají ji dodnes. Nepřijímají vědění jiných národů a to své před cizími svatě střeží.

Můžeme se však setkat s různými Čudy objevivšími se na tomto světě, a to jak ze světa světla, tak z temnoty. A běda těm, kdo narazí na ty temné, vždyť od té doby, co odešli do onoho světa, se stali zlými a krutými a do jejich těl se začali vtělovat černé přízraky.

Nu a pokud se setkáte se světlými, navedou a pomohou každému na cestu, a pak odejdou do svého vlastního světa. Mnozí z nich si za své dobré skutky tak odlehčili své vibrace, že odešli do Bělovodí a stali se spolupracovníky světlých sil, jak byste řekli.

A tak tento národ pokračuje ve své podivné cestě. Někoho přivedl do temnoty a někoho pozvedl do světla.

Nu a ve vašem světě si každý jde také svou cestou. Někdo sklouzne do nízkých vibrací, včetně toho, že zapomene na přikázání o nadávkách...

Postupně se zapomnělo na tabu volchvů, přičemž samotní volchvové odešli do jiných světů, vyhnáni novou vírou. A lidé začali ve svých srdcích nadávat jeden druhému, a takto je zaklínat na ukončení vlastních rodů. A zapomněli, že tato slova byla příčinou úpadku a nemoci. A začali jimi zbytečně rozechvívat vzduch. A ta slova ztratila svou dřívější moc. Nyní už sice nezabíjejí, ale snižují vibrace a přisídlují drobné entity ze světa přízraků. A ten, kdo vulgárně nadává, je tímto přízrakem zasažen především sám. Neboť síla kletby se ztratila. Ale síla těchto slov se ztrácí jen v ústech těch, kdo je neustále vyslovují. Stejnou ničivou sílu mají vulgární slova i v ústech toho, kdo je v každodenním životě nikdy nevyslovil! Tak se někdy zachovává ničivá síla zaklínadel používaných v boji s nepřítelem. A bojovníkem se může stát jen ten, kdo tato kouzla používá k určenému účelu, kdo v běžném životě nepoužívá nadávky, slova vulgární!

Stejně vyslovování těchto zaklínadel v běžném životě nadávajícími sice ztrácí svou moc, ale přitahuje přízraky. Entity přízraků z astrálního světa ,milují' ty, kdo

nadávají, rádi se živí jejich energií a prostě žijí v jejich tělech ve vašem světě. Vštěpují vám do vědomí, že na vulgárním nadávání není nic zvláštního, navíc je to ,cool', jak si někteří z vás myslí, nebo že bez těchto slov vůbec nelze vyjádřit emoce. Entity nízkého astrálu se tak v početné armádě stěhují do vašeho světa a žijí ve vašich tělech. Tak se snižuje celková vibrace prostoru Země-Matušky.

A to je velký plán temných vetřelců. Vždyť není možné pozvednout vědomí ducha tím, že mimo boj se zvrhlíky budete nadávat, ale pronášíte je v každodenním rozhovoru, nebo ještě hůře, že jimi zasáhnete své blízké, své děti.

A nejhorší je, když otec nebo matka použijí tato slova na své děti. Tak předají svůj rod přízrakům k užívání po mnoho generací. Tak do aury svých dětí zasazují přízračné entity a deformují jejich těla tak, aby byla buď neplodná, nebo rodila jen nízké duše s přísídlenci z temného astrálu. A potom se divíte, odkud se rodí narkomani a alkoholici.

Alkoholismus a drogová závislost není závislost na látkách ve větší míře, je to především závislost na přísídlenci - přízraku, kterého máma nebo táta do svého dítěte přísídlili ,silným slovem'.

Vulgárně nadávající dítěti zatěžuje svou karmickou nádobu natolik, že se neočistí po několik inkarnací. Nevíra lidí však pomáhá silám temnoty ponořit tento svět ještě hlouběji, pomáhá útočníkům zničit váš svět.

Zamyslete se nad tím, jakými epitety nazýváte malé dítě, které vůbec neví, co je to soulož...! Přičemž sprostá slova neznamenaají jen vulgarismy od slov soulož nebo pohlavní orgány, tato slova v sobě nesou přání násilí, zkažení skrze pohlavní orgány, zničení. Nebo snad úplně zapomínáte, co znamenají i slova, která vyslovujete? Pronášíte je ze zvyku, jako rčení. Ale to na jejich významu nic nemění. I když tomu vůbec nepřikládáte význam, prostě nevěříte v účinnost slov, myšlenek, v to, že ve světě probíhají procesy, které svým hrubým fyzickým tělem nevidíte ani necítíte.

Pamatujte si, že pokud dítěti pošlete nadávku, přejete mu, aby bylo znásilněno! A to v doslovném smyslu, aniž bychom se zabývali poškozením energetických těl. Opravdu si to přejete? Pokud ano, pocházíte ze světa démonů. Pokud ne - pak stále existuje šance na vaši záchranu. Ale zachránit se před tím můžete pouze vy sami, a to prací na sobě, na svých emocích nebo alespoň na svém jazyce!

Lidská nevíra a hloupá kuráž, která nepřikládá důležitost černotě sprostých slov vyřčených mimo mísu, připravuje vaše učitele z vyšších světů o možnost vám pomoci.

Svět je stále temnější a vymyká se nám z rukou. Proto říkáme, že jen vy sami můžete pomoci sobě, svému světu a... nám, abychom my mohli pomoci vám. Takové jsou fyzikální zákony: nemůžeme nic dělat ve světech, které jsou natolik těžké a husté, že se jich naše činy nedotýkají, ale procházejí jimi jako duch skrz vaše zdi.

A pouze jeho obyvatelé mohou svými myšlenkami, činy a skutky snížit nebo odlehčit vibrace světa. Vás je mnohem více než vetřelců.

...Ve stádu je mnohem více ovcí než psů, a pastýř je vůbec sám. Ale proč se ho stádo nezbaví? Proč bez něj vůbec nedokáže žít a za svou krátkou, ale dobře živenou existenci denně platí životy svých soukmenovců, svých dětí a rodičů?

Takže z vás udělali takové stádo. Ale vy nejste ovce, jak vám bylo po tisíce let namlouváno! Jste potomci dávných civilizací Vesmíru! Probud'te se!... Ti, kteří to ještě dokážou a slyší mě, a neschovávají hlavu do písku vtipů-průpovědek o dalších nesmyslech a pohádkách, které vám prý vyprávím kvůli naplnění mozků. A stádo se nemusí vrhnout do revoluce proti svému pastýři. Vždyť jej prostě postřelí... Členové stáda musí najít jiné východisko, ale k tomu musí pracovat vědomí. A ono začne pracovat, až se probudí, až zmizí iluze dne nasyceného života a uvědomí si, že příští den ho povedou na porážku.

Ale iluze sytého života je veliká, a spícímu vědomí se NECHCE myslet na špatné věci. Je pro něj snazší získat ještě jednu porci potěšení, dokud ji... dávají.

A aby se vědomí probudilo, je třeba přestat ho zanášet nízkými vibracemi, je třeba se od ‚systému‘ alespoň vnitřně odpojit, alespoň to vědomí sami neznečišťovat. A ukazuje se, že temní páni Země vyvíjejí minimální úsilí, jak byste řekli, pro vaše ohlupování. Veškeré úsilí vynakládáte vy sami, neustále zanášejíce své vibrace špinavými nadávkami a stejnými špinavými emocemi a touhami. Sami si blokujete přístup k proudům světla a upadáte do moci nízkofrekvenčních proudů, které na vás tito pastýři směřují.

Nevím, jestli mě ještě někdo uslyší... Možná se najdou jedinci, kteří mi budou schopni porozumět a kteří budou schopni přestat propadat nevěře, která poskytuje iluzorní útěchu, kteří přestanou propadat pohlcování iluzorní rozkoše ze své nadřazenosti nad někým, kteří přestanou zanášet sebe i svět špínou nízkých emocí a přivolávat přízraky pomocí vulgarismů... Možná... Tohle je vaše Země a vy na ní budete žít - zasviněná a zaneřáděná, nebo čistá! Ale dokážete se na ní stát pány, aniž byste spolu bojovali a aniž byste se navzájem vyhubili, nebo si najdete nové pastýře... jestli tihle náhle zmizí...?“ - Tak pokračovala Zlatogorka, pomalu rozpouštějíc svůj obraz nad tichými vodami.

...Znovu svítí laskavé sluníčko, znovu šumí ponurý les, a podivná trhlina ve skalách dál skrývá neznámý svět zvláštního národa, který se vydal svou vlastní cestou...

Zapsala Valeria Kolcova 27.10.2017